

א א"ע ט"ה ע"ק קמג
 טענ"י י"ט ג"כ"ס:
ב ב מ"י פ"ז מ"ל
 גירוטון כל י"ד מגנ
 עצין י"ט ע"ס טענ"י
 ים:
ג ג מ"י סס קלכס ז י
 טו"ע ע"ס טענ"י ח:

ת הב"ח

לקיים:

۷۱

אַלְיָמָא חרש. וְנִמְעָן
סָגַט דָּלָח' סָסָה
נָמֵי. פִּי יְכוֹל נָמֵי בְּקָיָסָה
בְּלָדָה יְהָרֶךְ נָמֵי הַמְּלָאָךְ
וְלִבְנָה לְבָנָה נָמֵי
לְבָנָה: גַּם כֵּן כֵּן
לְבָנָה: גַּם כֵּן כֵּן

אלא מילא חרש הרש בר איתוי נימא הוא והתנן ^(ה) הכל כשרים להביא את הגט חוץ מהריש שטוחה וכטן ^(ו) ואמר רב יוסף הכא במא עסakinן בגין שננו לה כשהוא פך ולא העסakinן ^(ז) לאחר שלמדו אי ה' יכול נמי גיירה שמא יחוור דבר לקלוקלו אי ה' איןנו יכול נמי ניכת ובפני נחתם עד שנתחרש לרבא ניחא לרבה קשיא הכא במא עסakinן ^(ז) לאחר שלמדו אי ה' יכול נמי שכחיה ^(ז) ומולתה דלא שכחיה לא גור בה רבען והא אשה דלא שכחיה ^(ז) ותנן האשה עצמה מביאה גיטה ובלבך שצרכיה לומר אין צרך לומר בפני ניכת ובשליחות אי ה' בעל נמי אלמה תניא ^(ז) הוاء עצמו שהביא גיטה בעל נמי אלמה תניא ^(ז) והוא שצרכיו גט וממדינת הים צרכין שיאמרו בפניו ניכת צרכין ומה אילו יאמרו בפניהם גרש מהי לא נמי כי תרי דמיתו גיטה מילתא דלא שכחיה ומולתה דלא שכחיה לא גור בה רבנן והא אשה דלא שכחיה ותנן האשה עצמה מביאה גיטה ובלבך שהיא עצמה ^(ז) צרכיה לומר בפני ניכת ובפני נחתם שלא תחולק אי ה' כי תרי נמי כי תרי דמיתו גיטה מילתא דלא שכחיה העסakinן לאחר שלמדו אי ה' חרד נמי גורה שמא יחוור דבר לקלוקלו אי ה' כי חרד נמי אלמה תניא ^(ז) והוא עצמו שהביא הכהבי בעל נמי אלמה תניא הוא עצמו שהביא גיטתו אי ה' צרך לומר בפני ניכת ובפני נחתם מעתה מא יאמור רבנן צרך לומר בפני ניכת ובפני נחתם דילמאathy בעל מערע ופסל ליליה ההשתה מינקת ליה בידיה וערעור קא מערע עליה ת"ש ^(ז) למבייא גט ממדינת הרים וננתנו לה ולא אמר אלה בפ"ג ^(ז) אמר ופסול הוי לא הוצרכו לומר בפ"ג ^(ז) ובפ"ג לרבא ניחא לרבה קשיא הכא במא עסakinן שמא יחוור הדבר לקלוקלו בשונסת אי ה' פניו נחתם להחמיר עליה אלא להקל עליה וכי תמא להחמיר עליה ולפקה הוי לא נמי נחתם להחמיר עליה אלא להקל עליה טעם

חוץ מהראש שועה וקטן. למלו בפי דש
שלים גרשא כלמלין צקידוטין (דס' ס' סדין נאך: ניבא ייחד נידקה קפיא).
אנו בראנו נצחים: נזקן צחצחים.

(ח) נקמן כ.ג. (ג) נקמן ט.
 (ט) נקמן מ.ז. (ד) נקמן ז.
 (ו) נספֶךְ: נגזר סמוי ייחודה.
 הסדר ברכך קולגון, (ה) עליינויה.
 סג: וצ"ע. (ו) נקמן כ.ג. ע"ש.
 סב: וצ"ע. (ו) נקמן מ.ז. ע"ש.
 (ח) נקמן ז. ונדל סמוי ייחודה.
 נספֶךְ. (ו) נעל'ין.
 (ט) נקמ"ר יתמה חמתה נ.ה.
 ? נקמ"ר: קלילות.

גלויז הש"ם

11/11

מוסך ר' ש'
חוין מהראש שוטה
וקטן. סלין נאש דענין
ולאין כלימוטן כלימות לגאנז
(לעגנון ט).

מוספֶת תוספות

על האשה ולומר אע"פ שהוא מקוים יד
הוא נאמן בשנים לקיים כשנים באו

קאמר איכא בגיןו באה מידה דרבנן דמי להלן. ומאי הילא לאמדן. מוק' גאלע. ז. ואידך דבנטן. מוק' גאלע. י. והדר עמו דא"כ חומת נמי לא בעין דיליה לר' רובה, דה בא עני ענור מירוי מודחני ישא' אם יש עליו ענור תיקון בחומרם, וכל דיסנא דמא יש עליו ענור כל'ע. ז. ו' לא' נמא אל באדי חומת לחורה שלוחה מוקק לענור. מג' ג'. בעמלהן, כדפרישת ליעיל (ב: דה' לא' - הש夷), אבל מן הדין אין בערעוויל. מוק' גאלע. ז.